

מ"ת 44464/10/18 - מדינת ישראל - תביעות מרכז נגד משה דרכי, ירין אביטן, גיא בל-חסן, מתנאל אוליאל - לא בעניינו

בית משפט השלום בראשון לציון כב' השופט רפי ארניה

מ"ת 44464-10-18 מדינת ישראל נ' דרכי(עציר) ואח'

כב' הש' רפי ארניה

המבקשת:

מדינת ישראל - תביעות מרכז

נגד

המשיבים:

1. משה דרכי (עציר)
2. ירין אביטן (עציר)
3. גיא בל-חסן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ירון פורר
4. מתנאל אוליאל - לא בעניינו

החלטה

בקשה למעצרים של המשיבים 1-3 (להלן: "**המשיבים**") עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם.

כתב האישום

כנגד המשיבים (להלן: "**משה**", "**ירין**" ו- "**גיא**") הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של סחר והספקת סמים מסוכנים בצוותא, בסם מסוג קוקאין, וסיוע לביצוע עבירות כאמור.

בהתאם לכתב האישום המבקשת הפעילה סוכן סמוי מטעמה (להלן: "**הסוכן**") אשר התחזה לסוחר סמים, בקבוצות המיועדות למכירת סמים ביישומון ה"טלגרם" (להלן: "**היישומון**"), המחפש לרכוש סמים בכדי למכור אותם ללקוחותיו.

העסקה הראשונה - מיוחסת למשה בלבד

ביום 28.3.2018 בשעה 16.00 נכנס הסוכן לקבוצת "קולומביה ישראל" ביישומון, ופנה למשתמש המכונה "פרנסיס והקרח" (להלן: "**פרנסיס**") - לטענת המבקשת, הוא משה - אשר פרסם קוקאין למכירה, וביקש לרכוש ממנו קוקאין במשקל 5 ג'. "פרנסיס" והסוכן קבעו מקום מפגש ומחיר, ו"פרנסיס" עדכן את הסוכן כי ישלח את השותף שלו.

בשעה 18.50 פגש הסוכן במשיב 4, אשר עניינו אינו נידון כאן, ברח' אברהם הלל ברמלה, מסר לו 3,000 ש"ח וקיבל ממנו קוקאין במשקל 4.9 ג'.

העסקה השנייה - מיוחסת לירין (מבצע עיקרי) וגיא (מסייע)

ביום 13.6.2018 בשעה 14.32 נכנס הסוכן לקבוצת "קולומביה ישראל" ביישומון, ופנה למשתמש המכונה Messi2 (להלן: "**מסי**") - לטענת המבקשת, הוא ירין - אשר פרסם קוקאין למכירה, וביקש לרכוש ממנו קוקאין במשקל 10 ג'. מסי והסוכן קבעו מקום מפגש ומחיר.

בשעה 16.11 פגש הסוכן בירין וגיא אשר ישבו ברכב סקודה מ.ר. 6954053 בנווה דורון, באר יעקב. הסוכן מסר לירין

5,500 ש"ח וקיבל מאחד משניהם קוקאין במשקל 9.98 ג'.

העסקה השלישית - מיוחסת למשה וירין (בצוותא חדא)

ביום 20.6.2018 בשעה 13.44 פנה הסוכן למסי וביקש לרכוש ממנו קוקאין במשקל 10 ג'. מסי והסוכן קבעו מקום מפגש ומחיר.

בשעה 15.30 פגש הסוכן במשה וירין אשר ישבו ברכב סקודה מ.ר. 6954053 בתחנת דלק בבאר יעקב, כאשר ירין נוהג ומשה לצידו. הסוכן התיישב במושב האחורי של הרכב, מסר למשה 5,000 ש"ח וקיבל ממנו קוקאין במשקל 10.03 ג'.

העסקה הרביעית - מיוחסת למשה (מבצע עיקרי) וירין (מסייע)

ביום 16.7.2018 בשעה 13.47 פנה הסוכן למשתמש המכונה "הפרזנטור" - לטענת המבקשת, הוא משה - וביקש לרכוש ממנו קוקאין במשקל 10 ג'. "הפרזנטור" והסוכן קבעו מקום מפגש ומחיר.

בשעה 16.45 פגש הסוכן במשה וירין אשר ישבו ברכב סקודה מ.ר. 3571154 בתחנת הדלק "פרח" בבאר יעקב. הסוכן ניגש לרכב, מסר למשה 5,400 ש"ח וקיבל ממנו קוקאין במשקל 9.98 ג'.

ראיות המדינה

המשיבים שמרו בחקירותיהם על זכות השתיקה.

ביצוע העיסקאות מבוסס על הודעות הסוכן. אין חולק כי לא נערך לסוכן מסדר תמונות.

חוות דעת המז"פ

נתח משמעותי מראיות המבקשת נשענת על זיהויים של המשיבים כמי שביצעו את העיסקות השניה, השלישית והרביעית, בתמונות שצילמו השוטרים אשר עקבו אחר הסוכן, וכן בהתאם לשלוש חוות דעת של המעבדה לראיה דיגיטלית של המז"פ של משטרת ישראל (להלן: "המעבדה").

חוות דעת ראשונה (מס' ז"ב 34152/2018, מיום 10.7.2018)

מתייחסת לעסקה השניה ונקבע בה שהתמונות שצולמו באירוע והמצורפים אליה הינם של גיא (ברמת סבירות גבוהה) ושל ירין (ברמת אפשרות סבירה)

חוות דעת שניה - (מס' ז"ב 35109/2018, מיום 5.9.2018)

מתייחסת לעסקה השלישית ונקבע בה שהתמונות שצולמו באירוע סביר (אפשרי בהחלט) שהינם של משה.

חוות דעת שלישית - (מס' ז"ב 40365/2018, מיום 5.9.2018)

מתייחסת לעסקה הרביעית ונקבע בה שהתמונות שצולמו באירוע והמצורפים אליה אפשרי שהינם של משה.

לחוות הדעת צורף מסמך הסבר המבהיר את דרגות הזיהוי הנ"ל. בהתאם לסמך זה קיימות 3 דרגות זיהוי נגטיבי (שלילת הזיהוי) ו- 6 דרגות נוספות של זיהוי פוזיטיבי, כאשר הנמוך ביותר הינו כי "לא ניתן לשלול" את הזיהוי, והגבוה ביותר הינו זיהוי מוחלט.

דין

זיהוי פנים

במהלך הדיון שהתקיים בפני הבטתי הבט היטב בפניהם של המשיבים והשווייתי אותם לתצלומים הצבעוניים שצורפו לחוות הדעת. בהתאם לכך, באתי לכלל מסקנות הזיהוי כפי שתפורטנה להלן.

פסיקת בית המשפט העליון הביעה את עמדתה בנוגע לזיהוי פנים על ידי בית המשפט, וקבעה כי בית המשפט מוסמך לעשות כן ולעניין זה ר': ע"פ 2653/98 **בן דוד נ' מדינת ישראל** פ"ד נ"ב (4) 529 וכן ע"פ 602/06 **אשר אברהם נ' מ"י** (2007) שם נאמר:

"הנדבר העיקרי הוא אכן זיהוי של המערער על-ידי בית המשפט. חלק לא מבוטל מהכרעת הדיון הוקדש להיבט המשפטי של תהליך בלתי שגרתי זה שבו השופט הופך להיות לעד לעניין הזיהוי. בית משפט קמא ציטט בהרחבה את ההלכה שנפסקה בנושא זה בע"פ 2653/98 בן דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (4) 529, והדברים שנאמרו שם אכן מדברים בעד עצמם.

התרשמותו של בית המשפט ממראה עיניו הוא אחד "מכלי עבודה" החשובים העומדים לרשותו, והיא נדבך חשוב ומרכזי בקביעת מהימנות עדים, בחינת ראיות חפציות וכיו"ב.

לא זו בלבד שבית המשפט רשאי לעשות שימוש בכלי זה, אלא שתפקידו השיפוטי מחייב אותו להיעזר במראה עיניו, וכל עוד לא מדובר בהתרשמות הדורשת מומחיות - אין בכך כל פסול.

במקרה הנוכחי - הלך בית המשפט צעד נוסף והציע לצדדים להביא מומחה, אם רצונם בכך, לעניין השוואת פני השודד בתמונות למערער - ההצעה לא מומשה.

5. הגם שמדובר בסיטואציה ייחודית, שבה בית המשפט הופך לעד, או קרוב לכך - הנה לא נפגמה יכולתה של ערכאת הערעור להעמיד תחת שבט ביקורתה את ממצאיו של בית המשפט. אדרבה - במובנים רבים, יכולת הביקורת מקיפה ושלמה יותר, שהרי את ההשוואה בין פניו של המערער העומד בפניו לתמונות המהוות מוצג, יכולה לבצע גם ערכאת הערעור. ראינו את המערער, ואף בליבנו לא התעורר ספק של ממש שמא טעות נפלה, מעם בית משפט קמא, כאשר סבר שהמערער הוא אכן האדם שנקלט במצלמות הבנק.

6. די בזיהוי זה כראיה יחידה כדי להביא להרשעתו של המערער.

(הדגשות שלי - ר.א.)

כבר עתה אומר שחוות דעת המז"פ, מקנות חיזוק מסוים בלבד להתרשמותו הבלתי אמצעית של בית המשפט בתהליך

הזיהוי.

מחוות הדעת עולה כי לצורך הסקת מסקנת הזיהוי של המעבדה ערכה המעבדה מהלך תלת שלבי:

1. לכידת התמונות
2. שיפור והגדלת תמונות
3. עריכת השוואה חזותית (השוואת תמונות מורפולוגית) בין התמונות מהאירוע לבין צילומי החשודים

ברור לחלוטין שהחלק השלישי של חוות הדעת הוא העיקר.

לכאורה מחוות דעת המז"פ עולה כי מסקנות המעבדה בדבר הזיהוי מבוססת על "השוואה חזותית". היינו, השוואה בין תצלומים ולא שימוש בכלי עזר טכנולוגיים כדון תוכנות לזיהוי פנים וכיו"ב.

דא עקא, עיני בית המשפט אינן פחות טובות מעיני מומחה המז"פ, ובהקשר זה אין למעבדה כל יתרון על פני בית המשפט. למעשה - ההיפך הוא הנכון. לבית המשפט יש יתרון על פני המעבדה, שכן המעבדה השוותה בין תמונות שצולמו במקום ביצוע העסקאות לבין תמונות של המשיבים אשר צולמו בעת מעצרו, ואילו בית המשפט השווה בין התמונות שצולמו במקום ביצוע העסקאות לבין פניהם הטבעיות של המשיבים, כפי שחזה בהם בזמן הדיון בפניו.

בענייננו, בחוות הדעת לא מופיע כל פירוט בנוגע לדרך שבה הגיעה המעבדה למסקנות הזיהוי המפורטות בחוות הדעת, מעבר להשוואה חזותית גרידא, ועל כן משקלן של חוות דעת אלו הינו קל ביותר, והן אינן מהוות הנדבך העיקרי עליו יש להשתית את הממצא בדבר זיהוי המשיבים כמי שביצעו את העסקאות מושא כתב האישום. עוד אציין כי ממילא ממצאי חוות הדעת אינם מוחלטים (שום חוות דעת אינה מגיעה למסקנת זיהוי מוחלט, הדרגה הששית, הגבוהה ביותר, בדרגות הזיהוי הפוזיטיבי).

לפיכך, שאלת קיומן של ראיות לכאורה ביחס למשיבים, ביחס לכל עסקה ועסקה תבוסס בעיקר על התרשמותו של בית המשפט מפניהם הטבעיות של המשיבים והשוואתם לתמונות שצולמו במהלך ביצוע העסקאות, וכן ניתוח הראיות הנסיבתיות. לאלה תצורפנה, אם בכלל, ולצורך חיזוק קל בלבד - חוו"ד המז"פ.

אוסף עוד, שכלל שההשוואה נעשתה באמצעות תוכנת מחשב של זיהוי פנים או תוכנה דיגיטלית אחרת, אשר יוצרת "קלט" של תמונות ומוציאה "פלט" של מסקנת זיהוי, הרי שהיה על המז"פ לפרט בחוות הדעת מהי התוכנה, כיצד האלגוריתם שלה עובד ומגיע למסקנת זיהוי, כיצד מבוצעת הפרדת הפיקסלים, כיצד התוכנה מונעת טעויות בזיהוי, מה דרך השימוש בתוכנה, וכיו"ב נתונים מדעיים אשר יש בהן כדי לתקף מבחינה משפטית את הטכנולוגיה שבתוכנה, אשר למיטב ידיעתי טרם עברה תיקוף משפטי (והשווה: ע"פ 9742/02 מוראד אבו חאמד נ' מ"י).

זיהוי המשיבים כמבצעי העסקאות עם הסוכן

העסקה השניה

זכור, עסקה זו החלה בפניית הסוכן למסי. הסוכן תיאר בהודעתו מיום 14.6.2018 כי הגיע למקום המפגש וראה ברכב הסקודה שני צעירים. הוא ניגש לחלון הנוסע הקדמי, וקיבל מאחד משני היושבים ברכב (אינו זוכר ממי) את הסם (ש' עמוד 4

30-34). לאחר מכן התקיימה שיחה בינו לבין היושבים ברכב שלאחריה שילם לנוסע (ש' 49). במהלך השיחה שאל הסוכן עם מי הוא מתכתב ביישומון והנהג אמר שאתו (ש' 39).

אין חולק כי לא ניתן לזהות את פני מי מהמשיבים בתמונות שצולמו בעת ביצוע העסקה. עם זאת, קיימת שתי תמונות אשר בה מתועד מפגש של שניים עם אדם שלישי. תמונות אלה צולמו מחוץ לרכב, בפיצוציה שאליה נסע רכב הסקודה בו בוצעה העסקה עם הסוכן, לאחר ביצוע העסקה.

לאחר שהבטתי היטב בפני המשיבים באולם בית המשפט, התרשמתי ברמה גבוהה ביותר של וודאות שהמתועדים בתמונות אלה הינם ירין וגיא.

אמנם אין מחלוקת, כאמור לעיל, כי תמונות אלה לא צולמו במקום ביצוע העסקה, אלא במפגש שהתקיים לאחר כן, במקום שונה - פיצוציה בעיר רמלה.

דא עקא, בתיק מצויים דו"ח פעולה וזכ"ד מאת גב' נטלי שונים, מפעילת הסוכן, ושל רס"מ אודי כהן המתעדים את פעילותם בעת ביצוע היעסקה ומיד לאחריה. רס"מ כהן מתאר כי לאחר ביצוע העסקה עם הסוכן, עקב אחר הסקודה בריכובו. הסקודה נעצרה בסמוך לפיצוציה -

"ומהרכב יורדים שני גברים הראשון מכנס קצר כחול של חברת "נייק" וחולצה שחורה והבחור השני נמוך מכנס קצר אפור חולצה שחורה ועליה הדפס לבן... **לציין כי במהלך כל הנסיעה הייתי בקשר עין רציף**"

(הדגשה שלי - ר.א.)

הגב' שונים תיעדה בזכ"ד מטעמה כי:

"ברגע שרכב הסקודה עצר בסמוך לפיצוציה בעיר רמלה, צילמתי את שני הגברים שהיו ברכב, האחד לבוש ברמודה בהירה וחולצה שחורה, השני מעט נמוך לבוש חולצה עם הדפס לבן ומשקפי שמש תפוסים לו בחולצה"

עיון בשתי התמונות אכן מגלה כי גיא לובש חולצה שחורה וירין לובש חולצה שחורה עם הדפס לבן כאשר משקפי שמש תפוסים בחולצתו.

הנה כי כן, מהמקובץ עולה כדלקמן:

א. הסוכן רכש את הסמים מושא עיסקה זו משני אנשים שישבו ברכב הסקודה;

ב. רס"מ כהן עקב אחרי הסקודה ברכבו, וקיים רצף מעקבי אחר הסקודה ממקום ביצוע העסקה ועד לפיצוציה, ואין תיעוד לקיומן של תחנות ברצף הנסיעה של הסקודה או לעלייה וירידה של אנשים מהרכב בין מקום ביצוע העיסקה לבין הפיצוציה;

ג. תמונות השניים שיורדים מהסקודה לפיצוציה מזוהים על ידי בית המשפט באופן ברור כירין וגיא;

ד. תיאור לבושם של ירין וגיא על ידי הסוכן וגב' שונים תואם לתמונות שצולמו בפיצוציה;

ה. מעבדת המז"פ קבעה כי התמונות שצולמו בפיצוציה הינם של גיא (ברמת סבירות גבוהה) ושל ירין

(ברמת אפשרות סבירה). בהתאם למסמך ההסבר שצורף לחוות הדעת, המדובר בדרגות 4 ו- 3, בהתאמה, מבין 6 דרגות הזיהוי הפוזיטיבי, כמבואר לעיל.

נוכח כל האמור, אני סבור כי המבקשת הניחה את התשתית הראייתית הנדרשת לצרכי שלב זה, המצביעה על כך שירין וגיא הם אלה שהיו ברכב בעת העסקה השנייה, והם אלה שמכרו לסוכן את הקוקאין מושא עסקה זו, בצוותא.

העסקה השלישית

אין חולק שהצדדים לעסקה זו הם הסוכן ועוד שניים הנמצאים בשני המושבים הקדמיים של הרכב.

בתמונה שנלקחה מתוך סרטו שצילם מפעיל הסוכן במצלמה נסתרת בזמן העסקה (ר' זכ"ד מר יהושע אשכנזי מיום 21.6.2018), מתועדים פניו של אדם שיושב על מושב הנוסע הקדמי של הרכב בזמן העסקה, ועל מצחו משקפי שמש. פניו מוטות לשמאל (לכיוון המצלמה).

הבטתי בפני משה במהלך הדיון בפני, והתרשמתי ברמה גבוהה ביותר של וודאות כי המדובר בתמונת פניו שלו.

כמו כן מעבדת המז"פ מצאה שהתמונות שצולמו באירוע סביר (אפשרי בהחלט) שהינם של משה. בהתאם למסמך שצורף לחוות הדעת, זוהי הדרגה השלישית של זיהוי פוזיטיבי, מתוך 6 דרגות, כאמור לעיל.

לפיכך סבורני כי בכל הנוגע למשה, המבקשת עמדה בנטל המוטל עליה לצרכי שלב זה.

מכאן נותרה השאלה - האם קיימת תשתית ראייתית המבססת את העובדה שירין היה נהג הסקודה בעסקה זו?

הסוכן מסר בהודעתו מיום 20.6.2018 כי:

"זיהיתי רכב סקודה אוקטביה שחורה שהיתה גם במפגש הקודם ביום רביעי שעבר. התקדמתי לכיוון הרכב, ניגשתי לחלון של הנהג, הנהג פתח את החלון, **זיהיתי שמדובר באותו נהג שהיה גם בעסקה הקודמת.**"

(ש' 26-29)

הנה כי כן מהודעת הסוכן עולה כי הוא מזהה שירין, היושב במושב הנהג, הוא אותו נהג שמכר לו את הסמים בעסקה השנייה. משה לא נכח כלל בעסקה השנייה, שכן אלה שביצעו אותה היו ירין וגיא. מכאן שזיהויו של ירין על ידי הסוכן, שהוא המכנה המשותף של שתי העסקאות - השנייה והשלישית, הינו אמין, ובוודאי עולה כדי התשתית הראייתית הנדרשת לצרכי שלב זה.

לפיכך, אני קובע כי המבקשת עברה את הסף הראייתי הנדרש לצרכי שלב זה.

בנקודת זמן זו, מן הראוי להביט על פן נוסף של השיחה, אשר יש לו השלכות להמשך - והוא זיהויו הנטען של משה כפרנסיס.

כאמור לעיל, הסוכן זיהה בעסקה זו את הנהג - הוא ירין. זיהוי זה הינו למעשה, חד משמעי. בהמשך מוסר הסוכן, ביחס למי שישב ליד ירין ברכב-

"לידו ישב בחור שאני לא מכיר. הוא לבש חולצה לבנה, שיער קצוץ שחור הוא היה עם משקפי שמש על הראש"

(ש' 30-31)

מאליו מובן כי הנוסע הינו משה, שגם זיהויו בעסקה זו הינו חד משמעי, כאמור לעיל.

ובהמשך:

"הנוסע אמר לי לפתע 'מה קורה עם חבר שלנו מבת ים?' לא הבנתי על מה הוא מדבר בהתחלה ומיד הבנתי שהבחור הוא בעצם המכונה פרנסיס איתו התכתבתי בעבר לגבי עיסקת סמים אחרת מסוג קוקאין. אמרתי לו באלה המילים: 'אני יודע מי אתה!' הוא חיך ואמר וגם אמר לי משהו כמו 'אמרתי לך שבסופו של דבר אנחנו ניפגש?'"

(ש' 36-39)

למען הדיוק, בהתאם לתמליל השיחה אשר הוקלטה על ידי הסוכן, המילים המדוייקות אותן מייחס הסוכן למשה, המסומן בשיחה כ - 2, הן - "מה עם ההוא מבת ים".

הנה כי כן, בנקודת זמן זו, אומר הסוכן כי זיהה את משה, היושב במושב הנוסע, כפרנסיס.

לכשעצמי, לא ברור לי כיצד מהמילים "החבר שלנו מבת ים" הגיע הסוכן למסקנה שמשה הוא פרנסיס, ומי זה "ההוא מבת ים". כמו כן בתמליל לא מופיעות המילים "אמרתי לך שבסופו של דבר אנחנו ניפגש", כפי שהסוכן טען בהודעתו.

בהמשך, מתנהלת בין הסוכן לבין משה השיחה הבאה:

1 (סוכן): תשאל אותו פעם ראשונה היתה פאלתה פאלתה

2(משה): עם הילד עם הילד

1: עם הילד

2: זה לא הוא זה עם העובד שלי"

1: אמר לי שותף מבחינתי

2: שותף עובד"

דהיינו, הסוכן מדבר עם משה על "פאלתה" - תקלה, למיטב הבנתי את הז'רגון - שנפלה בעסקה הקודמת, שהיתה "עם הילד", ומשה מאשר שזה העובד שלו (של ירין).

דברים אלה מצביעים לכאורה על העסקה הראשונה אשר בוצעה בין "פרנסיס" לבין הסוכן, כאשר בהתכתבות בין פרנסיס לבין הסוכן ביישומון הודיע פרנסיס לסוכן כי ישלח את השותף שלו לביצוע העסקה והבהיר כי "אני והוא זה אותו דבר", ובפועל מתנאל הוא זה שנשלח לבצע את העסקה.

נוכח כל האמור אני סבור, כי בזיהויו של משה כפרנסיס קיימת חולשה ראייתית. כאמור, בהתכתבות מושא העסקה הראשונה פרנסיס הצביע על מתנאל כעל שותף שלו (ולא עובד של צד שלישי) וכלל לא ברור איזה "פאלתה" - תקלה - נפלה בעסקה הראשונה, שכן לכאורה עסקה זו התנהלה כסדרה.

לפיכך, לטעמי, קיים קושי להסיק מתוך שיחה זו כי משה הוא פרנסיס, ולמסקנה זו יש משמעות ביחס לעסקה הראשונה.

פן משמעותי אחר של שיחה זו הינה זיהויו הברור, לטעמי, של ירין כמסי.

כאמור, הסוכן מסומן בשיחה כ - "1", משה מזוהה על ידי הסוכן כ - "2" ולכן ירין הוא "3".

במהלך השיחה מוחלפים בין הסוכן לבין ירין הדברים הבאים:

"3: איך היה פעם שעברה

1: היה מצויין. אמרתי לך רשמתי לך"

3: אמרתי לך אצלנו אין פדיחות"

(הדגשה שלי - ר.א.)

והנה, בחומר הראיות מצויה התכתבות ביישומון בין מסי לבין הסוכן, מהלילה שבין ה - 16.6.2018 לבין ה - 17.6.2018, כדלקמן:

"מסי: מה קורה

סוכן: הכל טוב מה איתך?

מסי: בסדר לא החזרת לי תשובה איך היה

סוכן: וואו. מעולה פלוס. הייתי מרוסק כל הסופ"ש

מסי: אה סבבה אחי טוב לדעת"

הנה כי כן, השיחה בין הסוכן לבין ירין קושרת את ירין באופן ברור ומובהק לכינוי מסי, שכן השיחה בין הסוכן לבין ירין מתייחסת להתכתבות ביישומון שבין הסוכן לבין מסי.

העסקה הרביעית

כל המצולמים בתמונות אלה, שצולמו בעת העסקה, חובשים משקפי שמש ולכן מתוך התמונות קשה להגיע למסקנה בדבר זהות פני המצולמים למי המשיבים. הנתון הרלוונטי היחידי הוא כי על זרוע ימין של אחד מהמצולמים מופיעה כתובת קעקע ארוכה. תצלום זה צולם בעת שהמצולם נכנס לרכב הסקודה בו נערכה העסקה, למושב הנוסע שליד הנהג.

גם אין חולק כי על זרוע ימין של משה קיימת כתובת קעקע ארוכה ובה המילים:

"Its not what you do its how you do it"

על פני הדברים, הפונט (סוג האות) בו רשומים המילים בכתובת הקעקע נחזה להיות זהה לפונט של זרוע ימין של מי שצולם בעת העסקה. גם אורך הכתובת הקעקע ומיקומה, כפי שניתן לראות בתמונת המצולם, נחזים להיות תואמים לכתובת הקעקע המצויה על זרועו של משה.

יחד עם זאת, גם מעיון מדוקדק בתמונה שצולמה בעת העסקה לא ניתן להגיע לכלל מסקנה ברורה הנדרשת בהליך הפלילי, שהמדובר באותה כתובת קעקע. לכך יש להוסיף העובדה שהמז"פ קבעה שהמדובר באפשרות שהמדובר במשה. בהתאם למסמך שצורף לחוות הדעת המדובר בדרגת הזהיו השניה הנמוכה ביותר (התאמה סוגית בלבד או מאפיינים בעלי מידת ייחודיות נמוכה).

נוכח האמור לא ניתן לתת לתמונה זו או לחוות הדעת השלישית משקל של ממש, ועל כן התשתית הראייתית ביחס לעסקה זו צריכה להיסמך רובה ככולה על הראיות הנסיבתיות.

הסוכן, בהודעתו מיום 18.7.2018, המתייחסת לעסקה זו מסר כי במהלך ההתכתבות עם הפרזנטור הוא הבין שמדובר במי שהזדהה בעבר כ"פרנסיס" (ש' 4-5) כי "הוא רשם לי באחת ההתכתבויות בעבר שהוא פרנסיס (ש' 8)"

ובהמשך בשורה 19-22:

"בשעה 13.47 פניתי אל הפרזנטור באפליקציה כתבתי לו בשם פרנסיס. הוא ידע מי אני. הוא שאל אותי אם אני צריך אותו ואני עניתי לו מאוד. הוא שאל כמה ואני עניתי 10....הוא כתב לי המחיר הוא רגיל שאלתי מה המחיר הרגיל והוא ענה לי 5500"

מהעובדה שהפרזנטור השיב לפנייה אליו בשם פרנסיס, אנו למדים לדעת כי הפרזנטור הוא פרנסיס.

אבל האם עולה מכאן שמשה הוא פרנסיס או הפרזנטור?

בשורה 37 להודעתו אומר הסוכן:

"הגעתי אל הרכב לחלון של הנוסע ליד הנהג, החלון היה פתוח, זיהיתי את המכונה 'פרנסיס' יושב ליד הנהג ואת המכונה 'מסי' יושב על ההגה"

כלומר, הסוכן זיהה את משה ואת ירין, והוא קרא להם בכינוייהם כפי שהוא הבין אותם כמסקנה מהעסקה השלישית.

כאמור, זיהוי משה וירין על ידי הסוכן בעסקה זו, נובע מזיהוי פניהם, הזהים לפני אלה שמכרו לסוכן את הסמים בעסקה השלישית, לה היו שותפים משה וירין, אשר מהשיחה שהתקיימה במהלכה הבין הסוכן, בעיניו שלו, כי משה הוא פרנסיס וירין הוא מסי.

סבורני כי ניתן לתת תוקף ראייתי של ממש לזיהוי של הסוכן את פניהם של משה וירין. כאמור לעיל, זיהויים נובע מזהות המוכרים בעסקה הרביעית למוכרים בעסקה השלישית, ותוכן השיחה באותה עת.

אמנם, קיים קושי ראיתי אובייקטיבי לייחס למשה את הכינוי פרנסיס או הפרזנטור, ואולם אין הדבר גורע כהוא זה מזהוים של משה וירן כמי שנוכחים ברכב בעסקה הרביעית, מתוקף היותם אותם אנשים אשר ביצעו עם הסוכן את העסקה השלישית.

הדברים נכונים במיוחד נוכח העובדה כי בעל הקעקוע מצולם בזמן אמת כמי שנכנס למושב הנוסע ברכב. מכאן שירן (שכבר הובהר באופן משכנע למדי, מהשיחה בעסקה השלישית, שכינויו מסי) הוא הנהג, עובדה שמתיישבת עם עדותו של הסוכן.

הדברים מקבלים משנה תוקף, מקום שקיימות ראיות משכנעות לכך, העולות מהשיחה בעסקה השלישית, כי ירן הוא אכן מסי.

די בכך כדי להעביר את חומר הראיות כנגד משה וירן ביחס לאישום זה, אל מעבר הסף הראיתי הנדרש לצרכי שלב זה.

העסקה הראשונה

אף שמבחינה מתודית ראוי היה להתחיל בעסקה זו, בחרתי להשאיר לוסף וזאת נוכח השאלה שעליה יש להשיב בעסקה זו שהיא - האם קיימות ראיות לכאורה המלמדות כי משה הוא פרנסיס.

כפי שהבהרתי לעיל, קיים קושי לזהות את משה כפרנסיס, ועל כן אני סבור כי קיימת חולשה ראיתית בביסוס אישום זה כנגד משה.

הרכב

ירן טען שרכש את הסקודה ביום 3.9.2018 בהתאם להסכם שנחתם בינו לבין בעליו, ולפיכך לא יכול היה להשתתף בעסקאות הקודמות למועד זה. דא עקא אין בטענה זו ממש.

ראשית, החוזה מתייחס לסקודה מ.ר. 4911534, ואילו מספרי הרישוי של שתי הסקודות שהשתתפו בעסקאות שונים.

שנית, מוכר הרכבים נחקר והעיד כי הוא בעל חברת ליסינג יש ברשותו 12 סקודות, ואישר כי שתי הסקודות מושא העסקאות היו בבעלותו. במהלך החקירה אישר המוכר כי הסקודה עם מספר הרישוי 5 בסוף נמסרה לירן "כמה חודשים" לפני החקירה (ש' 68 להודעתו).

כך, שאין בעניין זה כדי להוות סוג של אליבי לירן.

בחינת חלופת מעצר

אין ספק כי בעבירות סמים הכלל הינו מעצר ושחרור הינו החריג. הדברים נכונים במיוחד מקום שהמדובר בעסקאות בסם מסוג קוקאין, אשר בוצעו בתחכום רב, תוך הסוואת המשיבים בחסות האנונימיות שמעניק היישומן. לפיכך מתקיימת במשיבים ובמעשיהם עילת מסוכנות סטטוטורית וטבועה.

עם זאת, המשיבים הינם אנשים צעירים בימים.

משה הינו בן 20 וחסר עבר פלילי כלשהו.

ירין בן 22, ולחובתו גמרי דין בלבד מבית המשפט לנוער בעבירות שאינן מן העניין.

גיא לעומת זאת, הינו בן 25 ולחובתו 5 הרשעות במגוון עבירות רכוש. הוא ריצה מספר מאסרים בפועל, ושחרר אך ביום 9.1.2018. דא עקא, חלקו של גיא בכתב אישום זה הינו הקטן ביותר מבין המשיבים, והרשעותיו הקודמות אינן בתחום הסמים. כמו כן המשיב 4, אשר עניינו אף חמור מעניינו של גיא, שכן יוחסה לו עבירת סחר בסם מסוכן בצוותא עם משה (בעוד שלגיא יוחסה עבירת סיוע) - אינו עצור במעצר מאחורי סורג ובריה.

נוכח כל האמור, ונוכח העובדה שתסקיר שירות מבחן בעניינם של משה וירין מתבקש ממילא בנסיבות העניין, הרי שאין סיבה לשלול על הסף אפשרות מעצרשל גיא בחלופת מעצר.

לפיכך, אני מורה לשירות המבחן להכין תסקיר אודות המשיבים, מסוכנותם ואפשרויות לחלופות מעצר.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק מהחלטה זו לשירות המבחן.

מובהר בזאת למשיבים בצורה ברורה וחד משמעית כי אין באמור לעיל כדי לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט אשר ידון בעניינם, או כדי ליצור ציפייה כלשהי בעניינה של חלופת מעצר, עצם קיומה או סוגה, ואל להם אף לצפות לכך. מובהר בזאת אף באופן מפורש כי גם אם שירות המבחן ימליץ על המשך מעצרו של מי מהמשיבים בחלופת מעצר, יהיה בית המשפט רשאי להחליט אחרת.

שירות המבחן מתבקש להמציא התסקיר עד ליום 25.11.2018

נקבע לדיון בפני כב' השופטת א' אורן ליום 25.11.2018 שעה 9.00. המשיבים יובאו לדיון על ידי השב"ס. המשיבים יישארו עצורים עד החלטה אחרת.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ט, 04 נובמבר 2018, בנוכחות ב"כ המבקשת, המשיבים וב"כ.